

Izhaja
v ponedeljek
in četrtek.

Stane mesečno Din 7.—
za inozemstvo Din 20.—.

Pozamezna številka
1 Din.

Račun poštne-čekovnega
zavoda štev. 10.666.

NOVA DOBA

Položaj na hmeljskem trgu.

Kako pišejo češki listi o jugoslovanski konkurenji.

»Saazer Hopfen- und Brauer-Zeitung« z dne 9. februarja je priobčila »iz strokovnih krogov« sledeči članek.

»Tudi nemški hmeljarji se pritožujejo po pravici nad pritiščanjem cen, ki ga povzroča jugoslovanski hmelj na norimberškem tržišču.

To sedaj znova potrjuje sledče po-ročilo (praškega časopisa »Bohemie«) o položaju na norimberškem hmeljskem trgu z dne 26. januarja:

... V transitu nujna ponudba slabšega blaga jugoslovanske provenijence, kateremu določajo ceno kupci ...

Kaj hujšega pač ne more biti. Kajti ne le, da po tem blagu nihče ne vpraša, ker se samo ponuja, še cene nima nobené druge kakor slučajno. Kajti se more-li o kaki ceni govoriti, če kupec dela kar hoče?

Ako se na hmeljskem trgu gode take stvari, si lahko vsak večjak predstavlja situacijo. Ali nimajo jugoslovanski voditelji hmeljarjev nobenega vpliva na svoje ljudi? Ali lahko gledajo tako početje? Zakaj ne zadržujejo svojih ljudi, da ne ponujajo blaga na tako blazen način? Takih poslovnih metod vendar popreje nismo poznavali v Norimberku in tudi ne v Žetu. Taka poslovna praksa mora vendar hmeljska tržišča popolnoma korumpirati! Ali se naj potem Jugoslovani čudijo, če se nemški in češki hmeljarji z vso silo branijo proti poplavi svojih hmeljskih tržišč s takim blagom?

Zakaj srednjeevropski hmeljski biro ne prepreči takega početja? Zdaj naj tak biro pokaže, da je za nekaj na svetu. Sedeti pri miru in lepo govoriti — to ni dovolj. Tako početje (Jugoslovov) uničiti, to bi bil upoštevanja vreden čin. Če se Jugoslovani ne morejo povzpeti do druge taktike, potem bi bilo vobče napačno, ako bi se nemški in čehoslovaški hmeljarji sploh še kedaj sestali z njimi radi razpravljanja o hmeljskih vprašanjih. (Saprment, opomba ur.) Tisto malo statistike bodo pač sestavili tudi Nemci in Čehi sami.

Povsod evropskih hmeljskih okoliših še imajo hmelj, vendar pa ga nihče tako ne zmetava kakor Jugosla-

vija. Ako hočejo ti (jugoslovanski) hmeljarji uničiti same sebe, potem jim tega seveda ne more nikdo braniti. Da bi pa potegnili seboj tudi hmeljarje iz drugih džel, to pa ne gre. Bilo bi pač zelo umestno, ako bi nemški hmeljarji posvetili posebno pozornost norimberškemu hmeljskemu trgu. Naj bi se kdo od voditeljev Hmeljarskega društva v Nemčiji ali pa kak društveni vodilni uradnik stalno naselil v Norimberku in bi naj tam zasledoval in pretehal vse, kar se godi.

Nemški hmeljarji so lahko sigurni, da čehoslovaški hmeljarji iz žateškega, dubskega in drugih okolišev ne bodo nikeli posnemali take katastrofalne taktike pri prodaji. Nemškim hmeljarjem se pred nami ni treba batiti. Oni naj le skrbe za to, da dobe čim preje svoj provenjenični zakon, da bode mogel njihov fini hmelj (Edelhopfen), pridelan s tako neizmernim, ne-popisnim trudem tudi še vnaprej zavzemati ono mesto, katero mu gre.

Petem bude tudi konec tistega mešanja hmeljev, ki danes tako zelo pravita, kakor je to celo komerčni svetnik Kirschner v svojem zadnjem članku, priobčenem v »Nürnberger Hopfen- und Brauer-Zeitung« opisal in ožigosal.

Tako tedaj ta nemško-češki strokovni list. Odgovor leži na dlani (dasi bi zelo pozdravili še kako izjavo iz hmeljarskih vrst). Zdi se nam pa, da so na pravi poti oni, ki skušajo z vsemi silami dvigniti kvaliteto našega hmelja (koder je to seveda potrebno). Podcenjevanje boli, četudi ga narekuje konkurenčna zavist. Organizacija prodaje nam je seve potrebna, pa tudi ta mora odreči v časih slabih konjunktur s hmeljskimi cenami.

Mi in naši „Nemci“.

»Narodna Odbrana« je izdala lansketo leta v Mariboru prav popularno knjižico pod gornjim naslovom, ki je pa žal premoalo razširjena in znana, dasi bi to zaslужila. Ker Vaš cenjeni list obravnava večkrat isto gradivo, bi Vas opozoril, da je izdala »Narodna Odbrana« h gori citirani knjižici slediči uvod:

»Deset let je minilo po našem osvojbojenju, po ustvaritvi svobodne Jugoslavije, in v spominu se je med tem zabrisalo marsikako gorje, ki smo ga

prestali v dobi tisočletnega avstrijsko-nemškega gospodstva nad nami. Med tem pa je dorastla mladina, ki ni bila zavestno doživela one dobe in ki na splošno ne ve, iz kakih muk je vznikla naša svoboda.

Tekom teh desetih let pa naši nekdanji tlačitelji niso mirovali. Dočim se je večina, ki jo je tvorilo uradništvo, po prevratu razbežala, je ostalo nekaj naseljencev, ki so si bili ustvarili trajne temelje, podjetja, posestva, obrti. Spočetka so molčali, ko da bi jih ne bilo, pozneje pa, ko so videli, da jih ne vračamo zlo za zlo, so pokazali zoper svoje stare rogove. Začeli so se organizirati v politične stranke, prirejati javne nastope, njih glasilo »Gillier Zeitung« pa je začelo rovati zoper nas. Tukajšnji Nemci imajo sicer vse one pravice, ko vsak drug naš državljan, izvršujejo vse poklice, rabijo dejansko povsed svoj jezik in imajo ob zadostnem številu učencev celo svojo šolo — pa so vendar začeli kričati v svet, da so zatirani! V zadnjem času je to kričanje očitno organizovano.

Dne 5. aprila 1928 je izšel v uglednem berlinskem dnevniku »Germania« članek drja Camilla Morocuttija o šolski mizeriji Nemcev v Sloveniji, ki na neverjetno potvoren način piše o razmerju med Nemci in Slovenci.

V založbi »Deutscher Schulverein« v Gradcu je izšla začetkom leta brcšura o Nemcih na Spod. Stajerskem od drja Avg. Plachkyja, ki opisuje, kak raj smo imeli poprej mi, kako sino Nemci o prevratu prevarili in kako jih sedaj zatiramo.

V Nemčiji je izšla v letosnji jeseni knjižiga »Grossdeutschland. Grosssüdwien« zoper od dr. Camilla Morocuttija, ki po sofizmih, žaljivih izpadih in neresničnih podatkih o našimima para v novi politični književnosti in je prava zakladnica potvorb, neresnic in žalitev za nas.

Dne 7. septembra 1928 je objavil dr. Georg Grassl v graški »Tagessposti« št. 248 članek o nemštvu v Sloveniji, kjer skladno s prej imenovanima brez sramu piše, da postopamo mi z našimi Nemeji kakor italijanski fašisti z Nemci in Slovenci, da, celo trditi si upa, da smo mi bili fašistom vzor za njih zatiralne metodel.

Cloveka popade sveta jeza, ko to bere; ako pa čuje, da je dr. Morocutti

zdravnik v javni službi, dr. Grassl pa narodni poslanec v naši skupščini, da torej lastna državljanja iz tako uglednih položajev v inozemstvu tako pljujeta na narod, ki ju živi, potem si tega ne more drugače razlagati kakor s tem, da ti ljudje streme za našim uničenjem, pri čemur jim je sveto vsako sredstvo!

Toda le oni, ki ve, kako smo živel pod ljudmi Morocuttijev in Grasslov, si bo mogel ustvariti pravično sodbo. Naša mladina ne pozna dovolj preteklosti, da bi gonjo teh ljudi mogla primerno obsoditi in naše preprosto in kmečko ljudstvo ne more slediti teku dogodkov tako, da bi si moglo ustvariti samo dovolj jasno sliko. Pa tudi vsem drugim bo pregled o teh vprašanjih koristen. Da tedaj ne bi kdo dvomil nad nečuveno in po političnih ciljih nekaterih prikrojeno gojno te izgubljene peščice nekdanjih oblastnežev in da bi vsakdo lahko spoznal, zakaj nam je še vedno treba stati ob braniku naših narodnih, sedaj državnih interesov zoper te nemške politične pustolovec, je treba, da se spomnimo, kako so ravnali z nami nekoč in da vsaj malo pokažemo, kako skušajo zoper nas pred svetom nastopati danes. Pri tem naglašamo, da se obračamo le zoper te ljudi, ki hočejo ohraniti med nami svojo oblast, zoper hujšače in laži-voditelje, da se klanjam pred nemško kulturo in si želim prijateljstva z velikim nemškim narodom.

Zato bodi ta knjižica posvečena mladini, upu našega naroda in njegovemu jedru, preprostem in kmečkemu ljudstvu.

V Mariboru, na dan proslave desetletnice osvobodenja, dne 1. decembra 1928.

Narodna Odbrana.

Moram reči, da smo vsi narodnjaki s posebnim zadovoljstvom vzeli na znanje poročilo, da je min. pred. general Živković naročil mariborskemu in ljubljanskemu velikemu županu ob priliki prve avdijence pri njem, naj vodita ob naših mejhah *nacionalno* politiko. To se pravi gotovo, da ne politike kakšga nasilja kakor na pr. koroški Nemci proti Slovencem, temveč politiko, ki ne pripušča nove nemške propagande v kakršnikoli obliki in upošteva le *dejansko število* in *dejansko potrebo* nemške diaspre v Slove-

Oče Kondelik in ženin Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

Z avtorjevim dovoljenjem

34

poslovenil Stanko Svetina.

Ali zakaj ta presneti Vejvara aranžira te sestanke kakor manevre — vselej eno uro od Prage! je zaklical žalostno gospod Kondelik. »Ali ni v Pragi zadosti gostilnic? V januarju pa v Liško!«

»Veš, stari, to se samo tebi zdi tako grozno. Toda Vejvara ima mlade nove in Pepica tudi . . .«

»Torej naj leta, ako ima mlade nove . . .«

»Sam vendar ne bo hodil . . .«

»Zakaj pa ne?«

»Toda s Pepico. Samih ne smeva pustiti skupaj — to ne gre!«

»Torej pa pojdi ti z njima!«

»Toda, toda brez tebe? Brez moža, brez njegovega bodočega tasta . . .?«

»Mene ne bo vzel!«

»No, kako govorиш zoper, stari! to je najmanjše, kar moreš napraviti za svojo hčer. Veš, da hodi Vejvara tako rad na izlete . . .«

»Naj si to prihrani, ko se oženi!« je kričal gospod Kondelik. »Meni se zdi čudno, da ga veseli — imeti naju vedno na vratu!«

»Ampak, stari«, se je nasmehnila gospa Kondelikova, »kako naj bi se seznanil z nama, ako ne bi hotel hoditi in govoriti s stariši svoje izvoljenke . . .«

»Pa naj bi se seznanil z dekletom

brez starišev, s sirotom!« je rekел jezno gospod Kondelik.

»Nekaj ti povem, stari«, je odgovorila gospa Kondelikova in je vstala, »veruj mi, da nisi oče, ako tako govorиш. Veruj mi, če hočeš ali nočeš, meni ogreniš te sprehode s svojim ravnanjem! Kakor da bi te peljali na morišče! Povem ti torej, da je današnji sprehod najbolj nedolžen izmed vseh. Nobena železnica, noben parnik, čez Vyšehrad po cesti, skoro vedno med hišami, povsed polno gostiln — kaj se ti more zgrediti? In glavna stvar, Kondelik, je, da je današnji izlet jubilejni — da. Ti na take stvari ne misliš, vem, toda danes je petnajstega — petnajstega, Kondelik! Ravn obletnica, odkar se je Pepica seznamila z gospodom Vejvarom pri Nagljih — poglej tam na koledar. Niti pomisliti ne moreš, kako pomenljiv je tak datum za dekleta — to je prvi jubilej naše Pepice in tudi Vejvara. In ti bi ga jima rad skazil, Kondelik? Odreknel bi jima teh par ur. Pojdemo lepo zgodaj popoldne — zvečer ob osmih bodem v Pragi, potem lahko še greš kam — makar vsi, ako boš hotel. Videti bi moral, kako veselo je danes Pepica vstala, s kako vnemo je šla v cerkev — kako sedaj tam moli, zate, zame, zase in za Vejvara, za to celo srečno leto. No torej, kaj praviš sedaj k temu?«

Gospod Kondelik je postal malodušen.

»Kaj naj k temu rečem? Da bi bilo v Pragi dosti prostora makar za desetletni jubilej! In da sem med vami kakor egiptovski Jožef. Prodali bi me, ljudje, prodali, ko bi zoper prišli oni kaldejski kupci . . .«

»Izmaelski so bili, stari, izmaelski«, je pripomnila mirno gospa Kondelikova.

»Tem bi me tudi prodali!« se je odrezal mojster in se je vrnil v svojo spalnico, da bi se obril. Videl je, da ni pomoči, in vdal se ie.

In ko se je obril, umil, najedel, oblekel in odhajal v mesto na navadno nedeljsko »dopoldansko« čašo, se je s silno čmernim pogledom mimogrede ozrl na rdečo številko na koledarju pod uro.

»Vražji jubilej!« mu je šinilio v glavo.

Pepica se je zamudila zunaj in se je vrnila še le po očetovem odhodu. Nalač je zavlekla svoje opravke, zakaj vedela je, da bo treba priboriti očeta za popoldanski izlet, in poverila je to nalogu mamic. Čim dalje je bila znana z Vejvaro, tem neprrijetnejše so jo zadevale očetove besede o neprisotnem Vejvaru, čeprav je vedela, da prihaja vse to le iz pljuč in ne iz srca, kakor je mati večkrat rekla. Toda ni hotela tega poslušati in če je bilo le mogoče, se je umaknila. Vzbušilo se je v nji nenadoma, kar se vzbuja v vsakem takem slučaju, v vsaki rodinci. Imela je neizrečeno rada svoje

starše, posebno napram materi je kažala ono prirojeno otroško udanost, kakor skoro vse hčere, ki imajo v materah najmočnejšo oporo, toda v teku časa je stopala vedno boj in bolj na stran Vejvarovo, tudi v slučajih, ki se niso tikali samo srca in ljubezenskih razmer. Do sedaj se še ni popoldoma nič vedelo, kdaj jo Vejvara vzame — Pepica si sama ni postavila roka in tudi ni o tem premisljevala; vedela je, da je to do sedaj nemogoče zaradi skromne, nesamostojne Vejvarove službe. Sla bi sicer z njim makar takoj jutri, vendar je imela zoper nekak negotov strah pred nečim neznanim, skrivnostnim, zagonetnim. To je bilo tako lepo, kakor je ravno bilo in če bi ne bilo včasih sitnih očetovih opazk, bi morda niti ne pomislila, da se to nekoč spremeni, da bo konec temu. Toda vkljub vsem tem negotovim, sedaj hrepenečim, sedaj zoper bojavljivim čutom dekliškega srca, se je vzbušala v njej vedno mogočnejše zavest, da bo nekoč, združena z Vejvaro, predstavljal lastno skupnost, zvez poleg zvez s svojih starišev, rodbino poleg rodbine, popolnoma samostojno, da se bo opiral na Vejvaro — in ta bodoči položaj je pognal korenino že sedaj. V tej pošteni rodbini se ni nikdar pojavila priložnost, da bi nastopila nekako osvojevalno — toda nje nezavedna zavest, o bodoči zvezi z Vejvaro se je spojila v njenih mislih v te besede: Vejvara in jaz.

Vrnila se je domov in je dobila mater, ko je ravno pripravljala obed. Pogledala jo je in iz njenega obraza je

Dne 23. t. m. ob 20.30 uri zvečer v celjskem „NARODNEM DOMU“

PLESNI TURNIR

Čisti dobiček je namenjen najboljšim v mestu Celju.

za prvenstvo v mariborski oblasti

Nikdo naj ne izostane.

Vstopnina Din 10.—

niji. K tej diaspori pa seveda ni šteti bivših nemškutarjev, ki so danes pravzaprav edina ovira za dosego polnega narodnostnega miru v del.

Sneg in mraz.

Položaj v Celju.

Železniški promet je danes, v pondeljek, odprt. Vozijo vsi vlaki razen onih, ki so jih s 16. februarjem ustavili (oba ponočna osebna vlaka, dnevna brzovlaka Zagreb—Dunaj ter dva savinjska vlaka). Zamude se seveda še nabero. Sedaj se bodo tudi spravniji prenapolnjeni kolodvori, kakor na pr. celjski. Po Savinjski dolini nobira danes posebni vlak zaostale vagone, tako da dospejo tudi že naloženi vagoni s premogom danes v Celje. Do Maribora gre promet dvotirno, proti Zidanemu mostu pa le enotirno, ker še proga pod Vipoto (ki so jo sicer silni ljubljanski novinarski kolezi prestavili včeraj k Rimskim toplicam) in pa med Zidanim mostom in Rimskimi toplicami ni očiščena. Doli bo se to zgodilo še tekom današnjega dne, pod Vipoto pa bode drugi tir osnažen še za nekaj dni — v slučaju seveda, da se ne vsujejo s hriba novi plazovi. Čuti se pomanjkanje strojev, ker je zelo mnogo strojnega in sploh spremnega osebja bolnega.

Ceste v okraju. Veliko županstvo je izdalо odlok, da morajo občine osnažiti v svojem okolišu okrajne in deželne (oblastne) ceste. Celjski okrajni zastop je to naročilo že razposlal in so včeraj vkljub nedelji že orali sneg po nekaterih cestah. Na Veliki Pirešici so uporabili pri oranju ceste prevelik Ježovnikov plug in so podrli nekaj cestne ograde. Ob tej priliki pripominimo, da bi moralna kriti oblast del stroškov za to delo, ker ima od cest vsled takšnih na avtomobile velike dohodek. Isto velja od mariborske mestne občine z njenim avtomobilnim prometom. Ko bodo ceste očiščene, bodo dovoz v mesto lažji, vkljukor bodo seveda osnažene tudi občinske ceste.

Zapre ſole. Realna gimnazija je zaprta do 25. februarja. Takrat, v pondeljek, se že vrši pouk. — Meščanski šoli ste istotako zatvorjeni do 25. februarja. — Okoliška ljudska šola je zatvorjena do 25. februarja. — **Osnovne ſole v ostalem celjskem srezu pa so zatvorjene do 27. februarja.** — Gostil-

ničarska nadaljevalna šola v Celju ima poduka 19. in 22. februarja.

Premog. Mestni magistrat je takoj ko se je pokazalo pomanjkanje premoga, skušal ublažiti vsaj najhujšo silo in je razdelil med 60 ubožnih strank 15 ton premoga zastonji. Danes se je pričelo odvažati iz Zabukovce še drugih 15 ton za brezplačno razdelitev. Zelo ugoden utis je napravilo tudi to, da je Cinkarna razdelila med 30 revnih rodbin 15 ton. Kakor slišimo, bude jutri interveniral g. mag. svetnik Šubic pri gener. ravnatelju Trb. premogokopne družbe g. Skubicu, da bi družba oddala iz Hude tame ali od drugod primerno količino premoga za Celje. Razume pa se samo po sebi, da se tak premog nikakor ne bode smel draže prodajati ko običaino.

Zamrzla Savinja ogroža tudi celjske mostove, ker se je pred njimi nakupilo mnogo ledu. Ta led sedaj že razbijajo mestna občina pri brvi v mestni vrt in pri kapucinskem mostu, pri železniškem mostu in pri grenadirjevi brvi pa dela hidrotehnički oddelek sreskega poglavarstva.

Ljudska kuhinja v Gaberiih je že začela poslovariti in nudi zlasti v teh težkih časih prav dobro in ceneno hrano. Obed A stane 5, obed B pa 7 Din; večerja stane enako 4 Din. Kuhinja pa vkljub temu še ni posebno obiskana. Nastanjena je v občinski hiši v Gaberijih.

Vodovodno omrežje z daljnovodom do sedaj še redno funkcijonira ter verjetno ne bodo nastopile kake večje komplikacije. Obstajala je sicer velika nevarnost, da vsled mraza popoka slabu izoliran glavni cevovod pod železniškim mostom ter pod ostalimi mostovi. S pravočasno odredbo, da se je pustilo na vseh najbolji ogroženih mestnih iztektati nepretrgoma znatnejše količine vode, se je za enkrat preprečila katastrofa. Trpela je pa s tem deloma oskrba ter je nabiralki na šmiklavškem hribu stalno prazen, kar je zelo nugodno za slučaj večjega požara. Tudi so v dneh hudega mraza višja nadstropja navadno brez vode. — Ugodno je pri tem, da je vsled hudega mraza zamrznilo gotovo polovico vseh angleških stranič tak, da se vsaj tam neprostovolno štedi voda. Ko bodo mraz popustili, se bodo gotovo pokazali večji defekti na mestnem omrežju. Nastale bodo vsled sesedanja sedaj zmrzle zemlje razne netesnosti ter bode treba velike pazljivosti, da se

obvaruje redna preskrba z vodo. Potreben bode ponovni temeljni pregled daljnijovoda ter vodovodnih objektov ter seveda takojšnja odstranitev eventualnih defektov. V nujnih slučajih se bode to v svrhu uporabil mestni tovorni avto. — Znatno škodo je pa na pravil mraz na raznih hišnih instalacijah in sicer večinoma tam, kjer je izvršena instalacija nesmotreno ali v zunanjem ali v preveč tankem zidovju ali pa iz iztoki v nezavarovanih prostorih (hodniki, veže) ali pa celo na prostem. Takih poškodb je precej tudi v mestnih hišah. Da se preprečijo ev. preplave v stanovanjih, se bode pred nastopom južnega vremena izdal primeren razglas z navodilom, da se povsod, kjer obstaja sumnja o eventualnih poškodbah, redno vsak večer zapirajo glavni hišni zapiralniki. — V mestnem gledališču je počila ena vodovodna litoželezna cev, vendar je ista danes že odstranjena in zamenjana po vodovodnem mojstru. — Raznih manjših defektov na hišnem omrežju sedaj ne kaže popravljati, dokler ne popusti mraz. Najpravilnejše bi bilo, da bi pri tako hudem mrazu kot je letos hišni posestniki redno vsak večer zapirali hišne zapiralnike in izpuščali vodo iz hišnega omrežja. Ako se pa slednje ne izvrši popolnoma zanesljivo, je boljša splošno uvedena praksa, da se pusti eden ali drugi hišni iztok malo odprt, kar pri pravilni instalaciji na vsak način zadostuje, da voda ne zamrzne. Vodovodno osebje je instruirano, da skrbno vrši preglede ter daje hišnim lastnikom vsa potrebna navodila.

Promet v Sloveniji je normalen, tako da, sicer z zamudami, vozijo vsi neukinjeni vlaki. Železnica je začela prevažati poleg kuriva in živil tudi že drugo blago. Na Hrvatskem je še ustavljen promet med Ogulinom in Kninom v Dalmaciji, med Capragom in Karlovcom in deloma na sušaški progi. V Bosni je zasuta proga Lašva-Jajce, v Srbiji pa še celo del glavnega proga med Čuprijo in Nišem.

Temperatura je po malem porastu v celi državi včeraj zopet padla in se je gibala med —7 in —20. V Celju imamo danes dopoldne —2. Nov mraz je preprečil tudi katastrofalno talenje snega v Makedoniji.

Domače vesti.

d Proti navijanju cen. Celjsko županstvo razglasa sledeče: Vsled izrednih, naravnost katastrofalnih vremenskih prilik je v naši kraljevini železniški promet deloma popolnoma ustavljen, deloma pa reduciran na minimum. Promet z drugimi vozili pa je, v kolikor je sploh mogoč, povsod združen z velikimi težkočami. Ker bodo vsled tega predvidoma nastale težkoče pri preskrbi prebivalstva z življenskimi potrebščinami, opozarjam njihove prebivalce in prizvajalce na določila zakona o pobijanju draginje in brezvestne spekulacije od 30. decembra 1921, Ur. list od 18. januarja 1922, št. 6/4 in jih svarim pred izkoriščanjem položaja, ki bi utegnil nastati vsled navedenih izrednih razmer.

Vsak navijalec cen bo ovaden državnemu pravdništvu! Po zakonu o pobijanju draginje življenskih potrebščin in brezvestne spekulacije se smatrajo za življenske potrebščine: Hrana (jed in pičača), živilska hrana, oblike, obutev, kurjava, razsvetljava, poljedelske priprave, kmetijsko orodje, zdravila in drugi predmeti nujne potrebe, kakor tudi material za njih izdelovanje. Dalje opozarjam na točno izvajanje določil al. 1 čl. 6. cit. zak., ki veleva: Vsakdo, ki prodaja življenske potrebščine v obračovalnici, na trgu ali na drugem kraju, mora sumarno ali podrobno označiti cene posameznih predmetov tako, da jih vsakdo razločno vidi. Od te obveznosti so izvzeti samo kmetijski pridelovalci, ki donašajo svoje pridelke na trg.

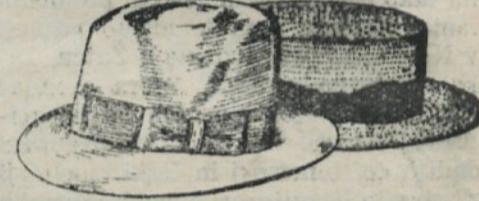
d Za komisarja ljubljanske mestne občine je imenovan, kakor smo že javili zadnjič, dosedanji župan g. dr. Pepica. — **d Občni zbor Jugoslovansko-čehoslovaške lige** se bo vršil v petek, 22. t. m. ob 6. uri zvečer v rdeči sobi Narodnega doma.

d Perska vaja CPD za moški zbor se vrši v četrtek 14. t. m. ker se vrši v torki v pevski sobi občni zbor trg. gremija. Za ženski zbor je vaja v sredo, za skupni zbor pa v petek ob običajni uri.

d Umrl so: 14. februarja v celjski bolnici 33-letna delavka Antonija Ofič iz Zbelovega. — V Rečici ob Pa-

Dinko Puč. Napredna skupina se je izpremenila v toliko, da sta mesto gg. železn. nač. Vargazona in inž. Bevca imenovana odvetnik dr. O. Fettich in inž. Ditrich. Novi podžupan je bivši posl. inž. Dušan Sernek. Namesto dveh komunistov sta imenovana bivši ljublj. župan Hribar in tajnik Delavske zbornice Filip Uratnik.

d Izjava ljubljanskega župana dr. Dinka Puca. G. dr. Puč se je vrnil zadnje dni preteklega tedna iz Beograda, kamor je potoval po svojem imenovanju za župana, da se predstavi ministru predsedniku in prosi za avdijenco pri NJ. Vel. kralju. Po povratku je dal »Slov. Narodu« sledečo izjavo: »Člani novega ljubljanskega občinskega sveta, predvsem pa župan, so zaupniki kralja in morajo kot taki razmeti svojo nalogo. Vlada je izrazila nado, da se bodo vsi člani novega občinskega sveta zavedali, da niso več odgovorni volilcem ali pa bivšim strankam, in da se bodo torej posvetili z vsemi silami gospodarskemu, kulturnemu in socijalnemu delu v mestni občini. Z imenovanjem novega občinskega sveta si je hotela vlada zavarovati absolutni vpliv in kontrolo nad delom in člani občinske uprave v toliko, da bo mogla preprečiti vsako izrabljivanje mest v občinskom svetu v politično-propagandne svrhe in sabotiranje dela. Noče pa s tem kršiti ali zmanjšati občinske avtonomije, ki ostane tudi v bodoče nedotaknjena.«

GOSPODJE

se morsjo, danes ravno tako kakor dame ravnati po modi in svoje potrebščine tam kupovati, kjer je izbira velika, kvaliteta dobrih v cene nizke. Predno si naročite klobuk, siamni ali čepico, oglejte si velikansko zalogi v veletrgovini

R Stermecki, Celje,

kjer dobite pokrivala po sledečih nizkih cenah: klobuk navadni volneni 55 Din, boljši 70, modni 88, fini v vseh modernih barvah 110, iz zajčje dlake 180, lovski 78, fantovski 55, slamlj. 20, 30, 36 in 60 Din, za fante 17, dečki 12, čepice 31, 34, 40, 52 in 69 Din. Nakup neprisilen

d † Polkovnik Ernest Faninger. — Danes zjutraj je umrl v 71. letu upok. polkovnik gosp. Ernest Faninger (pl. Amalienheim), iz stare celiske rodbine, hišni posestnik v Celju in posestnik znanega vinograda na Starem gradu. N. v m. p.!

d Unrula je v Celju 17. februarja v starosti 87 let. Pokojnica, rodona Dunajčanka, je došla v Celje s svojim soprogom, huzarskim nadporočnikom Friderikom Kunerlom že v 80. letih ter je bila ugledna, povsod priljubljena in srčno dobra gospa. Svojega moža je zgubila v letu 1897, zadnja leta je pa bila vsled operacije slepa. otrok ni zapustila. Naj je bila zemljica lahka, sorodnikom pa naše sožalje!

d Prvo zasedanje celiske porote, ki bi morallo pričeti dne 4. marca, se prekjotne ne bo vršilo. Edini slučaj, o katerem bi se imelo razpravljati, bodo odstopljeni Maribor.

d Dijaška kuhinja v Celju je razpolovljala te dni na razne korporacije, odvetniške in notarske pisarne ter zasebnike prošnje za podporo. Naj bi vsak prispeval po svoji možnosti, da omogoči društvu še nadaljnje karitativno delo. Zlasti se naprošajo odvetniške pisarne, da se o prilikih sodnih poravnava spominjajo Dijaške kuhinje.

d Občni zbor Jugoslovansko-čehoslovaške lige se bo vršil v petek, 22. t. m. ob 6. uri zvečer v rdeči sobi Narodnega doma.

d Perska vaja CPD za moški zbor se vrši v četrtek 14. t. m. ker se vrši v torki v pevski sobi občni zbor trg. gremija. Za ženski zbor je vaja v sredo, za skupni zbor pa v petek ob običajni uri.

d Umrli so: 14. februarja v celjski bolnici 33-letna delavka Antonija Ofič iz Zbelovega. — V Rečici ob Pa-

brala, da je vse v redu. In mati, ki je razumela nemo hčerino vprašanje, je odgovorila:

»Imela sem boj z očetom, drago dete, vendar je sedaj že vse dobro. Naš oče na vse pozabi. Pravzaprav je to tako: dokler sedi na toplem pri pivu, bi se vozil po celi svetu, makar do Pariza, toda ko pride čas —! No, le tihu bodi, pojdem v Liško, pojdem!«

Pepica je poljubila materi roko in je rekla polglasno:

»Da se oče vselej tako brani . . .«

Potem je šla v sobo, da se je preoblekl.

Gospa Kondelikova je šla za hčerko; Pepičine besede so ji bile povod, da nekaj reče, kar ji je bilo že davnava na jeziku in k čemur se ni mogla odločiti. Danes se je to samo ponudilo. Skrbno je zaprla za seboj kuhinjska vrata — take stvari niso za Katinko.

»Molči, deklec, je govorila s pritirenim glasom. »Pojdem v Liško — in to je glavna stvar. A če se oče malo brani — bože, dekle, ko bi vedela, kake težave imajo v drugih rodbinah! Oče hoče udobno živeti, to je vse. In pa še nekaj ti povem, Pepica. Ako bi se Vejvara izrazil, veruj mi, da bi bil oče takoj drugačen . . .«

Pepica je odpenjala klobuk, položila ga je na škrinjo in je pogledala mati.

»O čemu naj se izrazi, mamica, o čemu?«

Gospa Kondelikova je pobrala s plastično hčerinoga nit, katere pa pravzaprav še bilo ni, ogibala se je hčerinih nogledov in je nadaljevala:

»O čemu neki, dete! No, da te ima rad, da te bo . . .!«

»Ampak to vendar vsak vidi, mamica«, je odgovorila Pepica s trdnim prepičanjem, »tega ni treba praviti.«

»Vem, hčerka«, je rekla gospa, »vem to! Sicer bi ne pustila, da bi hodil Vejvara k nam, in sploh bi ne bilo ničesar. Vendari so stvari, ki se razumejo same od sebe, pa se vseeno povedo, in to je, ako ima mlad mož rad dekleta. In če bi prišel torej gospod Vejvara in rekel: oče, mati, jaz imam vašo hčerko rad in vas prosim, da mi jo date — veš, Pepica, takoj bi bila stvar vso drugačna. Oče bi videl, da misli resno, in kar dela sedaj radovoljno, bi delal potem iz dolžnosti. Potem bi ne bil gospod Vejvara samo snubač, ampak ženin. To je razloček, ljubo dete!«

Pepica je ravnala plašček in ni odgovorila. Mati jo je gledala nekaj časa in je hitela k cilju.

»Vidiš, Pepica, morda si gospod Vejvara ne upa, morda se boji odgovora, čeprav bi lahko videl, kako ga imamo radi. Lahko bi torej sama pri priložnosti . . .«

ki je umrla 87-letna gospa Ana Lešnikova, vdova po cestnem mojstru, doma iz Šmarjete pri Celju, mati postajenjačelnika v Šmarjahi-Sapu. — 16. februarja je umrla v bolnišnici Liza Kolar, 60 let starca, z Lave pri Celju. — Dne 17. februarja v bolnišnici: Frančiška Nežmah, 37 let starca, iz Zavodne pri Celju in Antonija Topole, 20-letna šivilja iz Laškega, potem Viktor Lubej, 2½-letni sinček delavca pri Westnu, doma iz Šibenika pri Št. Jurju in Marija Palir, žena snažilca v Cinkarni. — V mestu so umrli 17. februarja: 87-letna gospa Ludovika Kunerle v Miklošičevi ulici, 78-letna postrežnica Marija Jošt v Kocenovi ulici in danes 18. februarja zjutraj na Glavnem trgu upok. polkovnik g. Ernest Faninger v 71. letu starosti. N. p. v m., žalujočim rodbinam pa naše sožalje!

d *Kazni vredna objestnost.* Ministrstvo za notranje zadeve je izdalо dne 22. januarja pod št. 1861 na vsa velika županstva ukaz, s katerim je narečilo, da morajo vsi, v tujem iesiku pisani listi na našem ozemlju rabiti za naša mesta, trge, občine, reke, gore itd. slovenska imena in ne znabiti kakih tujih spakedrank. Ta ukaz je zadel tudi »Cillier« Zeitung, ki v svoji zadnji številki ne le ukaz, ki je vendar v slovanski državi samoobsebi umeven, kritizira, temveč tudi zamehljivo javlja, da so prodajali na pustni torek na prireditvi »Cillier-Männer-Gesangsvereina« neko Faschingszeitung, v kateri so se gg. celjski Nemci z ministrskega odloka norčevali. Mislimo, da jih bo norčevanje minilo, ker veljajo za nie isti zakoni kakor za nas.

d *Zatvoritev obeh mestnih osnovnih šol* se je do tega petka (22. febr.) morala izvršiti iz vzroka, ker je danes manjkalo tri četrtine obiskujočih učencev in učenk, ki bolehalo vsled hripe i. dr. — Upravi obeh šol.

d *Občni zbor celjskega »Aerokluba«.* Dne 11. t. m. se je vršil v restavracijski sobi Narodnega doma občni zbor Aerokluba »Naša Krila«. Navzočih je bilo 22 članov iz Celja in glavar gospod Svetina, ki je zastopal 38 članov iz Šmarja pri Jelšah. Po pozdravnem govoru g. mag. Klobučaria je podal tajnik kluba podrobno poročilo o delovanju kluba. Predavanja so se vršila v Konjicah, Žalcu in v celjski trgovski šoli (za dijake). Vsa ta predavanja so se vršila z malim projekcijskim aparatom, ki ga je klub kupil v te svrhe, in s filmom letalskega dne, katerega je daroval g. Kramar. Za leto 1929. je predvidena letalska tekma aeroplakov domačega proizvoda. Ta tekma se vrši na progi Ljubljana—Celje—Maribor. Organizator te tekme je g. dr. Rape, tajnik občastnega odbora »Aerokluba Ljubljana«. Po blagajniškem poročilu je nadzorni odbor predlagal, da se da upravnemu odboru absolutorij, kar je bilo soglasno sprejet. Pri volitvah v upravnem odboru je prisotno članstvo volilo dosedanja odbor. Ker pa so vsi funkcionarji odložili svoja mesta, se je sklenilo, da sestavi dosedanja odbor listo in da pozove dotedne gospode na odborovo sejo, kjer se bode potem konstituirali novi odbor. Prosimo najvlijudnejše, da se vsi oni gospodje, ki bodo na sejo vabljeni, iste sigurno udeleže.

d *Nova radio-oddajna postaja v Celju?* Prejeli smo: Kakor znano, imamo v Sloveniji veliko radio-oddajno postajo v Domžalah. Baš nam poroča Celjska podružnica S. P. D., da so že pričela dela za novo ogromno oddajno postajo v Celju. Velike stroške za to razveseljivo in zelo važno institucijo je prevzel prostovoljno svetovnoznan pevski zbor »Zguba«. Otvoritev se vrši ob prilikl planinskega sejma dne 2. marca 1929, kjer bo pevsko društvo »Zguba«, ki tačas gostuje v Afganistanu, pri otvoritvenem koncertu s svojo visoko umetnostjo po radio valovih razburilo svetovni eter.

d *Zahvala.* Cinkarna d. d. v Celju je podelila 30 najbednejšim rodbinam, odn. osebam iz mesta Celja po 500 kg premoga. V imenu vseh, ki so bili deležni te velikodušne podpore, izreka mestna občina ravnateljstvu Cinkarne najiskrenje zahvalo.

d *Popravila gramofonov* izvršuje Anton Lečnik, Celje, Glavni trg. 105

d *Namočeno polenovko* ima v zalogi tvrdka: Antoni Fazarinc, Celje.

KONKURS ZA PODOFICIRSKE ŠKOLE.

I. Pešad. Podoficirska škola u Bđogradu. II. Pešad. Podoficirska škola u Bileću. IV. Pešad. Podoficirska škola u Zagrebu, primaju pitomce 10. maja tek. godine. Kandidati ne treba da su mlađi od 17 godina niti stariji od 21. godine. Sva bliža obaveštenja kandidati će naći kod svojih opština i žandarmerijskih stanica ili kod ma koje najbliže vojne komande.

d *Na celjski trgovski šoli* je razpisano mesto učitelja (suplenta, profesorja) za srbohrvaščino in nemščino. Prošnje do 25. t. m. na ravnateljstvo.

d *Vse osnovne in meščanske šole v Ljubljani* so vsled pomanjkanja kuriva zaprte do 22. t. m. Ako bi še ne bilo kuriva, bodo šole še zaprte nadalje. Zaprto je začasno tudi mariborsko gledališče.

d *Občni zbor državne krajevne zaščite dece in mladine v Celju* se vrši 21. t. m. ob 8. uri zvečer v mali dvorani Narodnega doma po običajnem sporednu. Na dnevnom redu je tudi predavanje poročevalca od oblastnega odbora mariborske oblasti »O poživljenjem delovanju in reorganizaciji zaščite dece v mariborski oblasti«. Prijatelje uboge dece uljudno vabi odbor.

d *Za plesno tekmo*, vršečo se v Celju 23. t. m. v vseh prostorih Narodnega doma vlada veliko zanimanje, kar je popolnoma upravičeno, ker se odbor vsetransko trudi, da zadovolji cenj. posetnike v polnem obsegu. Kolikor po ovinkih doznavamo, prijavljeni pari že zelo pridno trenirajo, da zadoste veliki nalagi, ki so jima jo stavili člani ljubljanske juryje. Nadaljni tekmujoči pari-amaterji se še lahko priglase najkasneje do 20. t. m. pri predsedniku g. nadsvetniku Šubicu, Celje, magistrat. Ker se vrši pred in po tekmi družben ples za vse obiskovalce, bodo prireditve ne le vsled teme zanimiva, temveč tudi vsestransko prijetna. Posebna vabila se ne bodo razpošljala.

d *Iz celjske policijske kronike.* Nasel se je na Kralja Petra cesti novi ženski čevlj. — Iz gubila se je na poti iz Gaberja do mestnega magistrata črna usnjata denarnica z denarijem, neko prošnjo in raznimi računi; iz Škofjevasi do Celja je bila zgubljena denarnica z 1.300 Din.

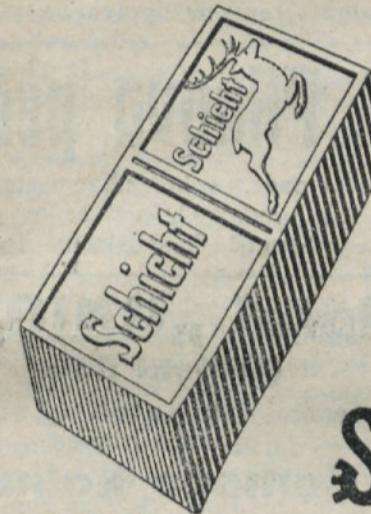
d *Za rešilni oddelki pri Gasilnem društvu v Celju* so darovali po 1000 dinarjev: Delniška pivovarna Union, zaloga Celje, Mohorjeva tiskarna, Celje, Občinski urad v Škofjevasi in neimenovan, pismena izjava št. 159. Po 500 Din: Goričar in Leskovšek v Celju, gospod Mastnak Ivan, trgovec v Celju, g. Fran Strupi, trgovec v Celju in županstvo Teharje. G. Josip Achleitner 400 Din. Po 300 Din: so darovali: Drogerija Sanitas v Celju, gosp. Rauch, trgovec v Celju, g. Almoslechner, trgovec v Celju. Po 200 Din so darovali: gosp. Kirbisch Jos., g. Urch Franc, I. Jugoslovanska žična industrija, g. Vinko Kukovec, g. Franc Vebovar, g. Höningman J., g. Kus Miha, vsi v Celju. Po 100 Din so darovali: g. Bruno Diermeier v Hrastniku, g. Cuk Franc, trgovec v Celju, g. Marija Gaberšek na Lavi, g. A. Gerlah, gosp. Anton Gregl, g. Edvard Seebacher v Gaberju, g. Ana Strecher. Športni Sportni klub Celje, g. Leopoldina Perisich, g. Lambert Chiba, g. Leskošek L., g. Krajnc Franc, gdč. Smolnikar Mary, g. dr. Rudolf Sadnik, g. dr. Brunon Sadnik, g. Emil Pitamic, g. Zabukovšek Makso, g. Vidic Fric, tvrdka Fišer in drug, g. Tomažič Josip, g. Žumer Josip, vti v Celju in Svetel J., mesar v Gaberju. Kot drugokratno darilo g. general Schöbinger, posestnik v Celju.

d *Iz Gaberja pri Celju* nam pišejo: Pri trgovcih in branjevcih so se tudi letos nabirali prispevki kot odkupnina za raznovrstna novoletna darila. Nabran denar je bil namenjen Podpornemu društvu za revne otroke v Gaberju. Ker pa se vsi trgovci in branjevcji niso odkupili, so nabiralcji že zbran denar darovalcem vrnili. Toliko v vednost, da bi ne bilo ob prilikl prihodnjega obdarovanja revnih otrok nepotrebne kritike radi navedenega denarja. — Odbor Podpornega društva.

d *Ustrelil* se je v Sarajevu s karabiniko generalštabni major Kos. Vzrok je familijarne narave.

Lepa Črnogorka

ceni lepo perilo
in skrbi, da bo
dolgo trajno in
se vedno blešča-
lo od snage. Ona
radi tega rabi le

**SCHICHTOVO
M I L O**

d *Stroški za snaženje ulic v Celju* znašajo doslej kakih 30.000 Din, torej enkrat toliko kolikor je bilo proračunano. Zaposlenih je pri čiščenju 45 delavcev. Predvidoma bo treba še 30, do 40.000 Din za najnuimejše čiščenje. (Pa res samo za najnuinejše. Za nas v postranskih ulicah se najbrže ne bode ničesar storilo. Op. por.)

d *Ravnateljstvo drž. rudnika v Venetu* sprejema do 25. febr. ponudbe za dobavo volnenih koniskih odel ter glede dobave 450 žarnic.

d *Radi se neurejenega prometa na liški železnici* naj naše občinstvo še ta teden ne oddaja novih poštnih zavojev za Sušak, Hrvatsko Primorje in Dalmacijo.

d *Krvnik Hart* je prispel včeraj dopoldne v Zagreb, da izvrši smrtno kazen nad 3 člani tolpe Proča malega, ker usoda četrtega, Vrbanca še ni odločena. Pravijo, da se mu je zmračil um in da se ga po določilih obstoječega zakona ne sme obesiti. Justifikacija se bode izvršila verjetno jutri ali v sredo.

d *Skrb države za rodbini Pavla Radića in Gjure Basarička.* Kralj je podpisal zakon, glasom katerega bodo država izplačala rodbinama Pavla Radića in Gjure Basarička mesečno 5000 dinarjev, za vsakega nepreskrbljenega otroka pa mesečno po 800 Din.

d *Člani vrhovnega zakonodajnega sveta* so bili včeraj imenovani. Med njimi so trije Slovenci in sicer dr. Stefan Sagadin, državni svetnik v Beogradu, Metod Dolenc, vseučiliški profesor v Ljubljani in dr. Andrej Gosar, bivši poslanec v Ljubljani.

d *Drava je zamrznila* na več kilometrov dolgi proggi pri Dravogradu.

Led je tako debel, da hodijo ljudje peš in z vozmi čez reko. Ker je ta prikazen nekaj izvanrednega, so postavili zastavo sredi reke.

d *Zivinske cene v Mariboru.* Na zadnjem tedenskem sejmu v sredo je bila kupčija prav živahnja. Prodanih je bilo 59 govedi v Avstrijo in 72 v Italijo. Plačevalo se je za kilogram žive teže: pitanj voli 8.50—9.50, navadni 7.25 do 7.50, biki 8.—, plemenske krave 5.25—5.50, breje krave 5—5.50, suhe krave 3.50—4.—, telice 6—9 dinarjev.

d *Špeharji* so posebna specijaliteta Maribora. Tudi predvčerašnjim jih je navzlic slabim cestam prišlo na stotine na trg. Špeh so prodajali po 20 do 23, istotako »ribe«, meso s kostjo 18 do 20, glavino 8—10 dinarjev kilogram.

d *Zagrebška »Riječ«* je istotako kar ker že preje beografska »Reč« ustavila izhajanje. Oba lista sta bili glasili bivše SDS med Hrvati in Srbi.

d *Tri občinska ogrevališča* so uveli v Mariboru za odrasle in za deco. V vojaških kotlih se kuha čaj ter se s koščkom kruha deli brezplačno vskomur, kdor pride.

d *Na občastni vinarski in sadjarski šoli v Mariboru* se vrši dne 1. in 2. marca kletkarski tečaj z vsakodnevnim začetkom ob 8. uri. Enodnevna tečaja za rez in cepljenje trt, ki bi se imela vršiti dne 23. febr. in 9. marca, se radi neugodnega vremena preložita na poznejsi čas.

d *Vitanjske novice.* Umrila je te dni zasebnica Marija Pirch v starosti 83 let. — Poročil se je g. Dušan Hus, uradnik železarne v Zrečah z gospodično Marico Vučak, poštno uradnico v Vitanju.

Lacromel, sigurno sredstvo proti kašlu, kataru, prehladu, influenciji, kročnici, zapaljenju, bronhitu itd. Dobiva se v vseh lekarnah. Proizvaja lekarna ARKO, Zagreb, Ilica br. 12.

Direktno telefonsko progo so otvorili v petek med Parizom in Varšavo.

Cetrti jugoslovensko podmornico po imenu »Osvetnik« so spustili 14. t. m. v Nantesu v morje. Kumovala ji je gospa Jovanovićeva. To je druga podmornica, ki so jo zgradili Francoski za našo mornarico.

d Posledica nenačnega južnega vremena na Grškem in v južni Srbiji, Južni del balkanskega polotoka je že zajelo južno vreme; sneg se taja z veliko naglico. Ker so bili včeraj v Makedoniji in Traciji vrh tega ves dan deževni naliivi, so nastale katastrofalne posledice, kajih obsegajo še ni mogoče pregledati, ker so prekinjene skoraj vse telefonske in brzjavne zveze. Mesti Kavala in Seres sta docela pod vodo. Neznatni gorski potoki so se izpremenili v deroče reke, ki pobirajo s seboj vse, kar se jima ustavlja na poti. Ker je vremenska idprememba nastala preko noči, je nedvomno tudi število človeških žrtev zelo veliko. Poginilo je mnogo živine. Pičle zaloge živil so uničene, tako da je prebivalstvo, ki je rešilo komaj golo življenje, v največji bedi. V južni Srbiji dežuje okrog Skoplja in Štipa. Vsi potoki in reke so polne vode. V Skopiju je voda napravila tudi precej škode. Ker se sneg zelo naglo topi, je pričakovati nadaljnji poplav.

d Avstrijski premog v Mariboru. Ker niso mogli dobiti domačega premoga, so si nabavili mariborski trgovci s premogom avstrijskega. Sicer je dražji, toda sila kola lomi! Pred trgovinami z drvi in premogom se sedaj v Mariboru ljudje ravno takoj nastavljajo kakor v vojnem času. Premog »dele« po celih 25 kg, drva po 50 kg!

d Velika mlekarska razstava v Kordanju. Dne 8. t. m. so otvorili v Kordanju na Danskem mlekarsko razstavo, ki po svoji ogromnosti presega vse dosedanje tovrstne razstave na svetu. Razstavo sta priredila »Centralna organizacija danskih mlekarskih društev« in »Društvo danskih mlekarjev«. Razstavilo je 1385 po ogromni večini zadružnih mlekarjev in na oceno je prišlo 1373 vrst surovega masla ter 814 vrst sira, vse izključno danski pridelek. 18 večjih mlekarjev je razstavilo cele zbirke najraznovidnejših sirov. Razstavljeni so seveda tudi ostali mlekarski izdelki: kakor kondenzirano mleko, smetana, ter sladoled, ta specijalni produkt danskih mlekarjev. Posebno zanimiv del razstave je ogromna razstava mlekarskih strojev, ki zavzema sama 1500 kvadratnih metrov. Razstavile so vse danske tvrdke, ki proizvajajo mlekarske stroje in pripomožne aparate. Za najboljše mlekarske izdelke bo posebna komisija po oceni priznala medalje in diplome. Pričakuje se ogromen obisk iz inozemstva. Zadnja razstava te vrste na Danskem je bila leta 1920, ki je doživelila silen poset. Kot zanimivost navajamo, da je na Danskem poleg 3084 zadružnih samo 139 zasebnih mlekarn. Dokaz, kako silno je na Danskem razvita zadružna ideja. V zadružnih mlekarnah na Danskem se predeluje mleko od 1.173.193 krav, v zasebnih pa samo od 98.953.

d Obrtniški gospodarski sestanek v Mariboru. V petek, dne 8. t. m. zvečer je na kratek poziv Splošne zveze obrtnih zadrug obrtništvo iz Maribora in bližnje okolice do zadnjega prostorčka napolnilo restavracijske lokale Naravnega doma, kjer je obrtno-zadružni nadzornik gospod Založnik v nadenournem predavanju poljudno in za vsakega dobro razumljivo tolmačil najvažnejše določbe novega davčnega zakona, v kolikor se nanašajo na pridobinino (obrtni davek) in dajal dragocena navodila za sestavljanje pridobininskih prijav. Predavatelj je snov podal v treh delih: 1. Kdo je zavezani plačevanju pridobinine? 2. Pridobininske prijave. 3. Odmera pridobinine.

Entla
ažurira perilo itd.

M. ŠRIBAR, CELJE, Gospoška ul. 27.

Poslušalci so brez izjeme ponovno izrazili predavatelju svojo hvaležnost za koristne nauke in je temu razpoloženju v lepih besedah dal izraza tudi predsednik zveze gospod Bureš, ki je obenem soglasno z raznimi drugimi govorniki dajal navodila za organizirano postopanje pri sestavljanju pridobininskih prijav v posameznih obrtnih strokah. Bil je to eden najlepših obrtniških sestankov iz zadnjih let v Mariboru in želimo še več takih. Kakor je razdvajalo politično strankarstvo, tako naj druži gospodarsko delo.

Službo dobe:

Izučene pletilje na Jagard motorne stroje ali mlajši mehanik brez službe, ki bi se hotel to priučiti.

Dobre strojne pletilje.

Šivilje s šivalnim strojem
dobe šivanje na dom.

CIRIL VAJT, CELJE.

Lepa meblovana soba

v najlepši ulici sredini mesta, strogo separirana vhod od stopnic, električna luč, parketna tla, se s 1. marcem odda. Naslov v trgovini Strašek, Kovačka ul.

Solnčno sobo

meblovano, ev. s predsobo in kopalcico, išče gospod za 1. marec. Ponudbe s ceno na upravo. 2-1

Plinova peč

skoraj nova, v brezhibnem stanju, se poceni proda. Ogleda se v gostilni Špeglič, Gospoška ul. 16.

Hotel „UNION“

(Celjski dom)

priporoča vsak petek in soboto priznano izborne

domače koline.

Izbrana ljutomerska vina (Litmark) toči črez ulico liter po 16 dinarjev.

Stanovanje

3 sob, sobe za služkinjo, po možnosti s kopalcico, išče boljša, mirna stranka brez otrok. Cenj. ponudbe na upravo lista pod »Stanovanje«. 3-4

Gramofoni in plošče

iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi plošče »His Master's Voice« in »Columbia« katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo proti gotovini in po zelo ugodnih obrokih pri

Goričar & Leskovšek, Celje
knjigarna in veletrgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi predmeti.

Zahvala.

Povodom smrti moje ljubljene soproge, gospe

Josipine Vrečko

se tem potom vsem, ki so me tolažili v bridkih trenutkih, najprisrčneje zahvaljujem. Posebno se zahvaljujem za mnogoštevilno spremstvo na zadnji poti, za darovano cvetje, vence, kondulacije in sploh vsem, ki so mi kakorkoli stali ob strani.

CELJE, dne 18. februarja 1929.

Žalujoči soprog

IVAN VREČKO in SINOV.

Žalostnim srcem naznanjam vsem prijateljem in znancem tužno vest, da je moja draga pomati, gospa

Ludovika Kunerle roj. Zeininger

oficirska vdova in hišna posestnica

dne 17. t. m. ob pol 9. uri zv., po kratkem trpljenju v 88. letu starosti, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v Božjem miru svojo blago dušo izdihnila.

Telesni ostanki drage pokojnice se v sredo 20. t. m. ob 3. uri pop. slovesno blagoslovijo v hiši žalosti Miklošičeva ul. 10 in nato spremijo k zadnjemu počitku na mestno pokopališče.

Sv. maša zadušnica se bodo brala v četrtek 21. t. m. ob 8. uri zjutraj v Marijini cerkvi Celju.

CELJE, dne 18. februarja 1929.

Fabjan Helebrandt-Zeininger, peš. major v pok.
posloviljenec.

V globoki žalosti javljajo podpisani tužno vest o smrti svojega nepozabnega, dobrega soproga, očeta, starega očeta in tasta, gospoda

Ernsta Faninger pl. Amalienheim

polkovnika v p.

kateri je 18. februarja ob 4. uri zjutraj po kratki težki bolezni v 71. letu starosti boguvdano preminul.

Zemeljski ostanki dragega pokojnika bodo v četrtek 21. februarja 1929 ob 3. uri popoldne v hiši žalosti (Celje, Glavni trg 8) slovesno blagoslovjeni, nato prepeljani na mestno pokopališče, kjer se v rodbinski grobni položi k večnemu počitku.

Sv. maša zadušnica se bo brala v petek, dne 22. februarja 1929 ob 8. uri zjutraj v mestni farni cerkvi v Celju.

CELJE, dne 18. februarja 1929.

Amalia Faninger, pl. Amalienheim, soproga.

Ernst Faninger pl. Amalienheim
nadporočnik v r.

René Faninger pl. Amalienheim
stotnik

Beno Faninger pl. Amalienheim
finančni nadrevident

Anny Frings roj. Faninger pl. Amalienheim
otroci

Karin Faninger pl. Amalienheim
Lizzi Faninger pl. Amalienheim

Martha Faninger pl. Amalienheim
snahe

Ing. Wilhelm Frings, zet.

Kurt in Ilse Degelmann pl. Elsbronn
Grete, Dorle, Ilse, Wilhelm, Karin, vnuki